

ת"פ 61056/01/16 - מדינת ישראל, משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נגד א י

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 61056-01-16 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' יעציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט הישום אבו שחאדה
מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות-
שלוחת רמלה ע"י ב"כ עוה"ד איריס מוריץ
המאשימה
נגד
א י (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד יעירית יפרח
הנאשמים

גזר דין

א. כתב האישום

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר ייחס לו את ביצוען של העבירות הבאות:

א. הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין התשל"ז - 1977
(להלן: **חוק העונשין**);

ב. הסגת גבול כדי לעבור עבירה לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין;

ג. איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין;

ד. חבלה במזיד ברכב לפי סעיף 413 לחוק העונשין;

ה. היזק לרכוש במזיד לפי סעיף 452 לחוק העונשין;

ו. החזקת סכין שלא כדין לפי סעיף 186 לחוק העונשין.

עמוד 1

2. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום ונקבע מועד להוכחות ובו הצדדים הגיעו להסכמה לפיה עובדות כתב האישום יתוקנו והנאשם יודה בהן, כאשר הוראות החיקוק יישארו ללא שינוי. כתב האישום המתוקן כולל חלק כללי וחלק של עובדות. להלן עובדות כתב האישום המתוקן שבהן הודה הנאשם:

"חלק כללי:

1. הנאשם הינו בנו של [-] (להלן: **המתלונן**).
2. המתלונן ביחד [עם - ה.א.ש.] יתר המשפחה מתגוררים ב-[-] ברמלה (להלן: **הבית**).
3. ביום 24.1.16 במסגרת ה"ט 45246-01-16, בבית משפט שלום בראשל"צ, הורתה כבוד השופטת צנציפר על מתן צו הגנה, במעמד המתלונן, לפיו נאסר על נאשם להיכנס לבית או להתקרב למרחק הקטן מרדיוס של 500 מטר מהבית. כמו כן, נאסר על הנאשם ליצור קשר עם המתלונן ומשפחתו או להטרידם בכל דרך שהיא וזאת עד להחלטה אחרת. תוקף הצו עד ליום 27.1.16 בשעה 10:30, שאז נקבע דיון המשך במעמד הצדדים (להלן: **הצו הזמני**).
4. ביום 25.1.16 נמסר לידי הנאשם הצו הזמני המתואר בסעיף 3.
5. ביום 27.1.16 במסגרת ה"ט 45246-01-16, בבית המשפט לענייני משפחה בראשון לציון, הורה כבוד השופט בוקובסקי, במעמד צד אחד, על הארכת תוקפו של הצו הזמני, עד ליום 23.4.16 (להלן: **ההוראה החוקית**).

העובדות:

1. ביום 27.1.16 בסמוך לשעה 13:15, הגיע הנאשם לבית ונכנס לבית דרך חלון חדרו מאחר ובני הבית סירבו לפתוח את דלת הבית.
2. באותן הנסיבות, יצא הנאשם מהחדר והחל לרוץ לעבר המתלונן, כאשר המתלונן יצא מהבית והנאשם רודף אחריו.

3. בהמשך למתואר, ניגש הנאשם לרכב מסוג מאזדה לז [-]

השייך למתלונן (להלן: **הרכב**), דקר את הגלגל הקדמי ימני של הרכב, חבט באמצעות מקל במראה הימנית וכן השליך אבנים לעבר השמשה הקדמית. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרם תקר לגלגל הקדמי הימני, נופצה השמשה הקדמית וכן נשברה המראה הימנית של הרכב.

4. במהלך המתואר לעיל, חתר הנאשם באמצעות סכין תמונה שהייתה בסלון הבית ובה מצולם המתלונן וכן חתר הנאשם את מזרון מיטתו של המתלונן ושבר את קרש המיטה.

5. במעשים המתוארים לעיל, הפר הנאשם הוראה מהוראות צו שניתן מאת בית המשפט, לשם הגנה על חיו, גופו או שלומו של אדם, איים על אדם בפגיעה שלא כדין בגופו, בכוונה להפחידו או להקניטו, הרס או פגע במזיד ברכב או בחלק ממנו וכן הרס נכס או פגע בו במזיד.

6. במעשיו המתוארים לעיל, החזיק הנאשם בסכין מחוץ לתחום ביתו או חצריו, כאשר אין בידו להוכיח כי החזיק בה למטרה כשרה."

3. לאחר הודייתו של הנאשם בעובדות הנזכרות לעיל, הנאשם העלה טענה משפטית לפיה מן הראוי שהעבירה של הסגת גבול תמחק מכתב האישום עקב היבלעותה בעבירה של הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם. הטענה נדחתה וניתנה הכרעת דין מרשיעה כנגד הנאשם בכל העבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

תסקיר שירות המבחן

4. התקבל תסקיר מטעם שירות המבחן לעניין העונש ואשר להלן עיקריו:

א. הנאשם הינו כיום בן 20 שנים, רווק ועבד בעבר בטרם מעצרו הנוכחי באופן חלקי בחדר כושר בתור מאמן כושר.

ב. התסקיר מתאר את מהות המתחים שבינו לבין הוריו על רקע אורח חיו החילוני למול אורח חייהם החרדי, דבר שמהווה מקור לכעסים ביניהם. בנוסף, מהתסקיר עולה שלנאשם נטייה להתפרצויות זעם כלפי הוריו ובשל כך אביו גם פעל להוצאת צו כנגדו להרחקתו מהבית.

ג. הנאשם לא הביע חרטה על התנהגותו התוקפנית ולתפיסתו לא הייתה בפניו אפשרות אחרת מלבד להפר את צו ההרחקה שהוצא כנגדו עקב רצונו לחזור לבית.

ד. בסופו של יום, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו.

עברו הפלילי של הנאשם

5. לנאשם שתי הרשעות קודמות מבית משפט השלום לנוער ברמלה. הרשעתו הראשונה הינה משנת 2012 בגין עבירות אלימות (איומים, פציעה, תקיפה ואחזקת סכין) ונדון, בין השאר, לשבעה חודשי מאסר בפועל. הרשעתו השנייה הינה משנת 2014 בגין ביצוע של עבירות גניבה והסגת גבול ובגין נדון למאסר מותנה של ארבעה חודשים שלא יבצע עבירות רכוש, ואשר הינו בר הפעלה בתיק שבפניי. בנוסף, במסגרת הרשעתו השנייה נדון להתחייבות כספית בסך של 3,000 ₪ שלא יבצע עבירות רכוש וגם התחייבות זו יש להפעילה במקרה שבפניי.

טענות הצדדים לעונש

6. בא כח המאשימה הדגיש שהנאשם הורשע בשלוש עבירות מסוג פשע (אחזקת סכין, הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם וחבלה במזיד ברכב) ושלוש עבירות מסוג עוון (איומים, היזק רכוש במזיד, והסגת גבול פלילית). בא כח המאשימה טען שמתחם העונש ההולם לאירוע נשוא כתב האישום נע בין שמונה ועד שמונה עשר חודשי מאסר בפועל ולאור עברו הפלילי והעדר המלצה טיפולית מטעם שירות המבחן יש להשית עליו מאסר בפועל שלא יפחת משנה. כמו כן, יש להפעיל את המאסר המותנה במצטבר, הפעלת ההתחייבות הכספית וכן הטלת קנס ופיצוי לאביו.

7. באת כח הנאשם הפנתה לעובדה שמדובר ב-"בגיר צעיר" ואשר הודה בהזדמנות הראשונה, עוד בתחנת המשטרה, כאשר כתיבת הכרעת הדין התמקדה בטענה משפטית בלבד והיא האם העבירה של הסגת גבול והעבירה של הפרת צו שנועד להגן על אדם, יכולות לדור בכפיפה אחת באותו כתב אישום. בנוסף, הפנתה לאמור בתסקיר לעניין הרקע לסכסוך שבין הנאשם לשני הוריו בשל השוני באורחות חייהם. לפיכך, טענה שאין מקום להחמיר בעונשו של הנאשם.

8. מטעם ההגנה העידה אימו של הנאשם ואשר עתרה להקל בעונשו ולטענתה, בסופו של יום, הנאשם יחזור להתגורר בחיק המשפחה. בדבריו האחרונים של הנאשם, בטרם גזירת הדין, הנאשם הכיר בחומרת מעשיו וטען שרואה בהם טעות והוסיף שברצונו לחזור ולהתגורר עם משפחתו באותו בית.

מתחם העונש ההולם

9. האירוע נשוא כתב האישום יש לראותו כ"אירוע אחד" שכולל בתוכו מספר עבירות ולכן יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד למכלול העבירות שבוצעו. על מנת ללמוד על מדיניות הענישה הנוהגת, אביא להלן מספר דוגמאות מהפסיקה לגבי הענישה שניתנה בעבירות דומות:

א. רע"פ 6100/12 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (16.8.12). כנגד המבקש הוגש כתב אישום לבית משפט השלום בצפת ואשר כלל שני אישומים. באישום הראשון, הנאשם הורשע בביצוע עבירה של הפרת צו של בית משפט שנועד להגן על אדם ובעבירה של היזק לרכוש במזיד. על פי עובדות האישום הראשון, כנגד המבקש הוצא צו הרחקה מביתם של המתלוננים ואף על פי כן הוא הפר את הצו ולאחר ויכוח עם המתלוננת, שבר לה את מכשיר הטלפון הסלולרי. באישום השני, הנאשם הורשע בביצוע עבירה של הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם בכך שהגיע לקרבת ביתם של המתלוננים בניגוד להוראות הצו. למבקש היו שלוש הרשעות קודמות בעבירות של תקיפת בת זוג, איומים והפרת הוראה חוקית. למבקש היה גם מאסר מותנה של שישה חודשים שתלוי ועומד כנגדו. בית משפט השלום בצפת הורה על הארכת המאסר על תנאי. המדינה הגישה ערעור לבית המשפט המחוזי בנצרת על קולת העונש וערעורה התקבל והוטלו עליו שלושה חודשי מאסר בפועל בחופף לעונש המאסר המותנה של שישה חודשים, כך שסך הכל ירצה המבקש שישה חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודת שירות. בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון נדחתה.

ב. רע"פ 4522/13 נעיס נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (16.7.13). המבקש הורשע בבית משפט השלום בגין שלושה אישומים, לפיהם בשלושה מועדים שונים דקר צמיגים של שלושה רכבים חונים באמצעות סכין. המבקש הורשע בגין כל אחד מהאישומים בביצוע עבירה של חבלה במזיד ברכב ואחזקת סכין למטרה לא כשרה. בית משפט השלום הטיל עליו שלושה חדשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננים. המדינה הגישה ערעור לבית משפט המחוזי על קולת העונש וערעורה התקבל ועונשו הוחמר לשבעה חודשי מאסר בפועל, תוך התייחסות לעובדה שהיו לו עשר הרשעות קודמות. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית משפט העליון נדחתה.

ג. רע"פ 8820/13 קשת נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.2.14). כנגד המבקש הוגש כתב אישום בבית משפט השלום בנתניה ובו הואשם בשלוש עבירות של איומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, היזק לרכוש במזיד וחבלה במזיד ברכב. על פי עובדות כתב האישום, המבקש שהה בביתם של המתלוננים מגיל צעיר במסגרת של אומנה. בהמשך, בין הצדדים התגלע סכסוך שעיקרו דרישת המתלוננים מהמבקש לעזוב את ביתם לאחר שחרורו משירותו הצבאי. באירוע נשוא האישום הראשון, המבקש תקף את המתלונן, בעט בו, היכה אותו באגרופו, הפילו ארצה, המשיך לבעוט בו כשהוא שכוב ולאחר מכן בעט במכוניתו. כתוצאה ממעשים אלה נחבל המתלונן וניזוק רכבו. באירועים שבאישום השני והשלישי המבקש איים על המתלוננים בתנועת שיסוף גרון מול פניהם. בית משפט השלום השית עליו שמונה חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך 1,000 ₪, פיצוי למתלוננים בסך 1,000 ₪ וחתימה על התחייבות כספית בסך של 5,000 ₪.

המבקש הגיש ערעור על הרשעתו וערעורו נדחה וכן נדחתה בקשת ערעור שהוגשה לבית משפט העליון. יש לציין שבית משפט השלום מצא לנכון לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם מטעמים של שיקום.

10. לאור כל האמור לעיל, הנני קובע שמתחם העונש ההולם לאירוע הנשוא כתב האישום נע בין שלושה ועד שניים עשר חודשי מאסר בפועל, וזאת בצירוף מאסר על תנאי וקנס.

קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

11. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את כל הנתונים שלהלן: לחומרה, עברו הפלילי של הנאשם שכולל הרשעות בעבירות אלימות ורכוש; לקולא, הודייתו של הנאשם בכל עובדות כתב האישום בהזדמנות הראשונה וחסכון בזמן שיפוטי לשמיעת הראיות וכן היותו "בגיר-צעיר".

12. על כן, הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. הנני מפעיל את המאסר המותנה של ארבעה חודשים שהוטל עליו על ידי בית המשפט לנוער ברמלה במסגרת ת.פ. 3781-03-12 מיום 16.11.14.

ב. חמישה חודשי מאסר בפועל שירוצו במצטבר לעונש המאסר על תנאי שהופעל לעיל. **סך הכל ירצה הנאשם תשעה חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 24.1.16.**

ג. חמישה חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים ממועד שחרורו הנאשם לא יבצע עבירת אלימות או עבירת רכוש (למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין) או עבירה של אחזקת סכין או אגרופן לפי סעיף 186 לחוק העונשין.

ד. הנני מפעיל את ההתחייבות הכספית בסך של ₪ 3,000 שניתנה במסגרת

ת.פ. 3781-03-12 של בית משפט לנוער ברמלה מיום 16.11.14. הסכום האמור ישולם בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.8.16 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד אזי יעמוד מלוא סכום ההתחייבות לפירעון מיידי. מובהר בזאת, שאי תשלום ההתחייבות הכספית יוביל להשתת מאסר בפועל על הנאשם של חמישה עשר ימים, וזאת במצטבר לעונש המאסר שהוטל לעיל.

ה. הנאשם ישלם קנס בסך של 2,000 ₪, או שבעה ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בארבעה תשלומים, כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.9.16 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו, היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מיד. אי תשלום הקנס יוביל למאסרו של הנאשם לתקופה שנקבעה, וזאת במצטבר לעונש המאסר שהוטל עליו לעיל.

הסכין שנתפסה תושמד. כמו כן, ככל שישנם חפצים נוספים שנתפסו על ידי המשטרה, ניתן צו כללי

להשמדה, החזרה לבעלים או חילוט, לפי שיקול דעת קצין ממונה.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ט אייר תשע"ו, 06 יוני 2016, במעמד הצדדים.